

dän vieraanvarainen kotinsa on ollut usein seuran kesäisten tapaamisten näyttämönä.

60 vuotta täytti seuramme hallituksen jäsen, ekonomi **Heikki Aleksinpoika Lahelma** Helsingissä 15.2.-05. Merkkipäivän kunniaksi Heikille ojennettiin hallituksen helmikuun kokouksessa kirjalahja onnittelevien kera. Omien kiireidensä ohella hän on seuran 100-vuotisjuhlaa valmistelevan toimikunnan puheenjohtaja. - Juhlat pidetään Tampereella 4. -6. elokuuta 2006.

70 vuotta täytti näyttelijä **Pekka Mikšijev** 14.3.-05. Hän on syntynyt Viteleestä. Hän on työskennellyt vuo-

85-vuotispäivät ja timanttihäät

Johtaja Ville Lahelma täytti 85 vuotta Helsingissä 4.4.-05. Juhlat eivät tähän jääneet, sillä Ville ja hänen puolisonsa Alli viettivät 20. toukokuuta timanttihäitään.

Ville on syntynyt Vuokkiniemen pokossalla Hukka Miikkulan rantasaunassa. Matka Suomeen alkoi kuuden viikon ikäisenä, ja täällä hän teki monipuolisen uran liike-elämän palveluksessa koskaan karjalaisuutta unohtamatta.

Karjalan Sivistysseuran johtokunnassa Ville oli mukana vuodesta 1986 mm. varapuheenjohtajana ja KH:n levikkipäällikkönä. Yhdessä Kyyrö-Huotin kanssa hän muodosti 1980-alussa perustetun Vuokkiniemi-seuran voimakaksikon ja rakensi

desta 1957 Kansallisessa teatterissa ja ehtinyt nähdä tuon kulttuurilaitoksen loiston päivät ja niitä seuranneet ankeatkin ajat.

Rooleja on karttunut näiden vuosikymmenten aikana yli 300. Hänen lempiroolinsa on Vasselei Antti Timosen näytelmässä "Otako miut, Karjalan mua", tuorein on vienalaisen laukkukauppiiaan osa Laukkurit -näytelmässä.

Karjalan Sanomien haastattelussa Pekka harmittelee sitä, että Kansallisessa teatterissa on niin paljon venäläisiä esityksiä. "Se on selvää, että ihmiset eivät pärjää yhdessä kielessä, yleisö venäläistyy. Pitäisi kuitenkin yrittää säilyttää kansallinen linja, jottei teatteri kadottaisi merkitystään".

ponen. Muuten merkkipäivää vietettiin hiljaksen. - Parhaat onnittelet myös heimolehdestä! - SV

Mikko (Nikolai) Alanko kuoli Nummi-Pusulassa 13.3.-05. Hän oli syntynyt 16.11.1926 Suomusjärvellä vienankarjalaiseen kauppiasperheeseen.

Mikon vanhemmat olivat Oskari Alanko, ent. Ohvo Tarasoff Kiestingistä ja äiti Jenny, ent. Eudokia Lasaroff Röhön kylästä.

Mikon isä toimi jo Vienassa ollessaan laukkukauppiaina ja harjoitti tätä ammatia siihen saakka, kun perhe asettui Länsi-Uudellemaalle ja perusti kaupan Nummen Tavolan kylään. Liike laajeni ja toimi 1960-luvun lopulle saakka, jolloin Mikon vanhemmat jäivät eläkkeelle.

Mikko kävi vv. 1939-43 Nurmijärvellä oppikoulua, mistä joutui 17-vuotiaana 1942 sotapalvelukseen Kannakselle ja myöhemmin häätämään saksalaisia Lapista. Sodan päätyttyä hän jatkoi opintilla ja valmistui maanmittausteknikoksi.

Mikolla oli hyvä lauluaani ja hän esiintyi mielellään. Pyöräily kuului päiväohjelmaan lähes viime aikoihin sakaka. - Siunaus toimitettiin Nummen ev.lut. kirkossa ja viimeisen leposijansa Mikko sai Nummen hautausmaalle.

Muistotilaisuudessa seurakuntakodissa muisteltiin Mikon kovia elämänvaiheita ja kuinka hän aina jaksoi olla iloinen ja tyytyväinen, harras ortodoksi.

Rovasti **Aleksanteri Olanto** kuoli 25.2.-05. Hän oli syntynyt Aunuksen Pora-järvellä 22.7.1914 pastori Vasili ja Zoja Ostrovskin perheeseen. Hän kävi Sortavalan pappiseminaarin ja vihittiin papiksi 1936. Aluksi Olanto toimi matkapappina Soanlahdella ja vuodesta 1937 Kitelän (Impilahden) seurakunnan kirkkoherrana seurakunnan lakkauttamisen asti, sitten sotilaspappina, jatkosodassa Prikaati Kuusaaren (heimoprikaati) sotilaspastorina. - Sotien jälkeen Olanto siirtyi Varkauteen, missä teki pitkän päivätyön ortodoksisen kirkon palveluksessa.

Senja Penttilä kuoli Tampereella 22.2.-05. Hän oli syntynyt Nummen Oinolassa 15.7.1911 kauppiasperheen kolmantena lapsena. Isän puolelta suku oli Kiestingin Kiisjoelta ja äiti oli Vaarakylän Jakovleffeja.

Senja kävi Lohjalla keskikoulun ja siirtyi sitten töihin kauppias Janne Arhippaisen vaatetusmyymälään silloiseen Karjaan kauppalaan. Tampereelle hän muutti v. 1935 ja solmi siellä avioliiton v. 1938 liikenneneuvos Yrjö Penttilän kanssa. Avioliitosta syntyi kolme lasta.

Tampereen Koivistonkylä oli heidän asuinpaikkansa lähes 60 vuotta. Yrjö Penttilän aikaansaannokset näkyvät parhaiten linja-autoliikenteen kehittämisessä, Senja-puoliso oli kodin ulkopuolella aktiivisesti mukana Punaisen Ristin työssä ja omakotiyhdistyksessä. Kiinnostus Vunaan ja sen kansaan olivat aina lähellä hänen sydäntään. Korkean iän myötä haaveet käynnistyivät vanhempien synnyinsijoilla kuitenkin haihtuivat.

Senja Penttilä haudattiin 10. maaliskuuta Messukylän hautausmaalle, mistä saattoväki siirtyi muistotilaisuuteen Viola-kotiin. OK